

πέδειξέ ποτε τὴν ἀναισθησίαν μέρους τινὸς τοῦ σώματος, τοῦτο δὲν εἶνε παράδοξον, διότι ἡ ἀναισθησία εἶνε ἐπακολούθημα βλάβης τῆς σπονδυλικῆς στήλης· ἂν δ' ἐν τῇ διὰ τῶν δακρύων δοκιμασίᾳ ὁ βασανιζόμενος δὲν ἰδᾷ δάκρυε, τοῦτο εἶνε εὐεξήγητον, διότι ἡ φυσιολογία διδάσκει, ὅτι ἡ ἔκκρισις τῶν δακρύων ἐξήρτηται ἐκ τοῦ συστήματος τῶν νεύρων, ὅπερ ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι δύναται εὐκόλως νὰ πάθῃ. Ὅτε τελευταῖον διεπράσσοντο κατὰ τῶν καθειργμένων αἱ ἀλγεινότερα τῶν βασάνων ἵνα ἐμποδίζωνται τοῦ ὕπνου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ νύκτας, οὗτοι περιήρχοντο εἰς τοιαύτην ἀθλιότητα, ὥστε ὁ θάνατος ἐφαίνετο αὐτοῖς ὡς ἀπολύτρωσις· διὰ τοῦτο ὠμολόγουν πάντα ὅσα ἤθελον καὶ ἠνάγκαζον αὐτοὺς οἱ βασανίζοντες.

Ἡ περὶ τῶν μαγισσῶν μωρὰ πίστις φαίνεται ἡμῖν τοσούτῳ μᾶλλον δεινὴ, ὅσῳ μᾶλλον εἶνε εἰσέτι ἔναυλος, καὶ εἶνε ἐν ταύτῳ αἰσχρὸν τεκμήριον ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπέκυψεν εἰς αὐτὴν, ἂν καὶ ἦτο ἀπὸ πολλοῦ τεθραυμμένη ἐν ταῖς τέχναις καὶ ταῖς ἐπιστήμασι. Πρέπει ὅμως ἐκ πάντων τῶν εἰρημένων νὰ συναγάγῃμεν τὸ συμπέρασμα τοῦτο, ὅτι ὅσον καὶ ἂν ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἀληθείας πᾶσα ἐπιστήμη, μόνον ἡ διατριβούσα περὶ τὴν φύσιν δύναται νὰ ὀνομασθῇ φῶς, οὐτινος ἀ καὶ ἡπια καὶ θερμαντικαὶ ἀκτῖνες διαλύουσιν τὰ ψυχρὰ νέφη τὰ ἐπὶ ἀμέτρητον μῆκος χρόνον περισκιάσαντα τὸν ἀνθρώπου νοῦν καὶ περιβαλόντα τὸν βίον πολλῶν ἀνθρώπων δι' ἁγίας καὶ ἀπογνώσεως, ὅτι δὲ ὠσαύτως εἶνε οἰονεὶ ὅπλον ὀξύ καὶ εὐθυβόλον προοδοποιῶν τὸν ἀνθρώπου εἰς τὰ πρόσω ἀνὰ μέσον τῶν προλήψεων καὶ τῆς δεισιδαιμονίας, τῆς ἀμαθείας καὶ τοῦ ψεύδους!

(Κατὰ τὸν "Ερμαν Σαφχάουζεν.)

κλησίαν τοῦ χωρίου, ὅπου ἦσαν συνηθρισμένοι διὰ ν' ἀκούσωσι τὴν λειτουργίαν ὅχι μόνον οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς περὶ ἀγρούς· ὅτε δὲ ἔκρινε κατὰλληλον τὸν καιρὸν ἀνέβη εἰς τὸν ἄμβωνα καὶ ἐξεφώνησε τὸ ἐπόμενον κήρυγμα.

«Κύριοι καὶ κυρίαι, ἐσυνειθίσατε κάθε χρόνον τῆς θεανθρώπου ἐνσαρκώσεως νὰ δίδετε εἰς τοὺς πτωχοὺς τοῦ βαρόνου καὶ αὐθέντου μας ἁγίου Ἀντωνίου (βοήθειά μας) μέρος ἀπὸ τὰ γεννήματά σας, ἄλλος πολὺ, ἄλλος ὀλίγον, ὁ καθένας κατὰ τὴν δύναμιν του καὶ κατὰ τὴν εὐλάβειάν του· καὶ ἡ χάρις του πάλιν φροντίζει καὶ φυλάττει ἀπὸ κάθε κακὸν τὸ βόδιό σας, τὰ γαῖδουρία σας, τοὺς χοίρους καὶ τὰ πρόβατά σας· καὶ ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ ἔχετε τὴν καλὴν συνήθειαν (καὶ μάλιστα ὅσοι εἰσθε γραμμένοι συνδρομηταὶ εἰς τὰ κατὰστιχα τοῦ μοναστηρίου μας, διὰ νὰ μνημονεύωνται τὰ ὀνόματά σας) νὰ πληρώνετε καὶ ἐν μικρὸν ποσὸν μίαν μόνον φορὰν τὸν χρόνον. Διὰ νὰ συναῶ λοιπὸν αὐτὰ ἦλθα καὶ ἐγὼ ἐδῶ, σταλμένος ἀπὸ τὴν πανοσιότητά του, τὸν ἡγούμενόν μας. Δι' αὐτὸ καὶ σεῖς, τηράζετε καλὰ νὰ συναγῇτε ὅλοι τὸ ἀπομεσήμερον (ὅταν θὰ ἀκούσετε νὰ σημάνουν οἱ καμπάναις) εἰς τὸ προαύλιον τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐκεῖ καθὼς εἶναι ἡ συνήθεια, θὰ κηρύξῃ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ θὰ σᾶς δώσω νὰ ἀσπασθῇτε τὸν σταυρόν. Καὶ περιπλέον (ἐπειδὴ καὶ εἰζεύρω πῶς ἔχετε πολλὴν εὐλάβειαν πρὸς τὸν βαρόνον καὶ αὐθέντην μας τὸν ἅγιον Ἀντώνιον) θὰ σᾶς κάμω τὴν χάριν νὰ σᾶς φέρω νὰ προσκυνήσετε ἕνα ἅγιον λείψανον, ποῦ ἔχω φέρῃ ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν ἅγιον Τάφον· αὐτὸ τὸ ἅγιον λείψανον εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ πτερὰ τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, (μεγάλῃ του ἡ χάρις), ποῦ ἔπεσεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς παρθένου Μαρίας, τὴν ἡμέραν ποῦ ὑπῆγε νὰ τῆς κάμῃ τὸν Εὐαγγελισμόν.»

Ταῦτα εἰπὼν, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν θέσιν του διὰ ν' ἀκούσῃ τὴν συνέχαιαν τῆς λειτουργίας, Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἀκρατῶν εὐρέθησαν καὶ δύο ἀστεῖοι, οἱ ὅποιοι συνεφώνησαν νὰ παίξωσιν ἐν παιγνίδιον τοῦ ἀγαθοῦ καλογήρου μὲ τὸ πτερόν ἐκεῖνο τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Παρεφύλαξαν λοιπόν, καὶ ἅμα ἐπέτυχον κατὰλληλον εὐκαιρίαν ἔτρεξαν καὶ ἠρέυνησαν τὰ πράγματά του· εὗρον δὲ μεταξὺ αὐτῶν καὶ μίαν θήκην περιτετυλιγμένην μὲ λεπτότατον μεταξωτὸν ὕφασμα, καὶ ἐντὸς ταύτης ἐν πτερόν ἀπὸ τὴν οὐρὰν ψιττακοῦ, τὸ ἑποῖον ἐκείνος ἐδείκνυνεν ὡς πτερόν τοῦ ἀρχαγγέλου, πείθων ἄνευ δυσκολίας τοὺς ἀκρατάς, οἱ ὅποιοι οὔτε ἀρχαγγέλου οὔτε ψιττακοῦ πτερόν εἶχον ἰδῆ ποτέ, οὐδὲ εἶχον ἀκούσῃ μάλιστα οἱ πλείστοι νὰ γίνεταί ποτε λόγος περὶ τοιούτων πραγμάτων. Οἱ δύο σύντροφοι λαβόντες τὸ πτερόν, ὅπως μὴ ἀφήσωσι κενὴν τὴν θήκην τὴν ἐγέμισαν μὲ ἄνθρακα.

Σ. Τ. Δ.

Ο ΠΑΤΕΡ ΚΡΕΜΥΔΙΟΣ

Μοναχὸς τις τοῦ μοναστικοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, ὀνόματι πᾶτερ Κρεμύδιος, εἶχε συνήθειαν νὰ μεταβαίνει ἀπᾶς τοῦ ἔτους εἰς χωρίον τι πλησίον τῆς Φλωρεντίας, καλούμενον Κερτάλδο, ὅπως συνάζῃ ἐλέη. Συνέβη λοιπὸν ποτε νὰ υπάγῃ μίαν Κυριακὴν τὴν πρωΐαν εἰς τὴν ἐκ-

Ὁ πᾶτερ Κρεμύδιος, ἀφ' οὗ ἔφαγε καλά, ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα, τὴν ὁποίαν εἶχε προσδιορίσῃ, διέταξε τὸν ὑπηρετήν του νὰ φέρῃ τὰ πράγματα του εἰς τὸ προαύλιον τῆς ἐκκλησίας καὶ νὰ σημάνη τοὺς κώδωνας διὰ νὰ συναθροισθῶσιν οἱ χωρικοί. Ὅτε δὲ συνηθροίσθησαν ἤρχισε τὴν ὁμιλίαν του, ἐν ᾗ εἶπε πολλὰ καὶ διάφορα περὶ τοῦ ἁγίου λειψάνου· εἰς τὸ τέλος δὲ ὅτε ἐπρόκειτο νὰ τὸ δείξῃ, ἔκαμε πρῶτον μετὰ πολλῆς εὐλαθείας τὸν σταυρόν του· ἔπειτα διέταξε νὰ ἀνάψωσι δύο λαμπάδας, ἐξετύλιξε μετὰ προσοχῆς τὸ μεταξωτὸν περικάλυμμα τῆς θήκης, καὶ ἀφ' οὗ ἀπήγγειλε δέσιν πρὸς τὸν ἀρχαγγέλον καὶ ἐπεκλήθη τὴν βοήθειαν τοῦ πτεροῦ του, ἥνοιξε τὴν θήκην. Ἰδὼν δὲ τίνος τεχνάσματος ἐγένετο θῆμα, χωρὶς νὰ ἐρυθριάσῃ καὶ χωρὶς νὰ ταραχθῇ κατ' ἐλάχιστον, ὕψωσε τὸ πρόσωπον καὶ ἀνέτεινε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, ἀνακράζων:

— Μέγας εἰ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου!

Ἐπειτα δὲ κλείσας τὴν θήκην καὶ στραφείς πρὸς τὸν λαόν, εἶπε.

— Κύριοι καὶ κυρίαι, πρέπει νὰ εἰξεύρετε, ὅτι ὅτε ἀκόμη ἤμην μικρὸς με ἐστειλεν ὁ ἡγούμενός μου εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους, ὅπου ἔβαινε ὁ ἥλιος καὶ μοῦ ἔδωκε παραγγεῖλιν κτλ. κτλ.

Καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς, ὁμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τοῦ προσκυνήματός του εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον καὶ ἀνέφερε πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὁ Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων τῷ ἔδειξε πολλὰ ἄγια λείψανα, οἷον: ἕνα ἄρμον τοῦ δακτύλου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀκέραιον καὶ ὑγιᾶ ὡς νὰ μὴ ᾔτο κομμένος, καὶ τὴν μύτην τοῦ Σεραφεῖμ, τὸ ὁποῖον ἐπεφάνη εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον καὶ ἐν ὀνύχιον Χερουβείμ, καὶ μίαν πλευράν τοῦ θεανθρώπου Λόγου καὶ τὸ φουστάνιον τῆς Ἁγίας Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὀλίγας ἀκτῖνας τοῦ ἀστέρος, τὸν ὁποῖον εἶδον οἱ τρεῖς μάγοι ἐξ ἀνατολῶν καὶ μίαν φιάλην περιέχουσαν τὸν ἰδρώτα, τὸν ὁποῖον ἔχυσεν ὁ Ἅγιος Μιχαήλ, ὅτε ἐπάλαυε μετὰ τὸν Διάβολον. Καὶ ταῦτα μὲν εἶναι τὰ ἅγια λείψανα, τὰ ὁποῖα ὁ ἐν λόγῳ Πατριάρχης τῷ ἔδειξε. Ἀλλὰ ὅμως δὲν περιωρίσθη νὰ τὰ δείξῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐχάρισεν εἰς αὐτόν· καὶ ταῦτα ἦσαν ἐν ὁδόντιον τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὀλίγος ἥχος τῶν κωδῶνων τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος· καὶ τὸ πτερόν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ μετὰ μιᾶς τῶν ἐμβάδων τοῦ Ἁγίου Γεράρδου τοῦ Γραμβίλ· καὶ πλὴν τούτων ὀλίγους ἄνθρακας ἀπὸ τὴν πυράν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐψήθη ὁ μεγαλομάρτυς Ἅγιος Λαυρέντιος. Ἀφ' οὗ δὲ ἀφηγήθη ταῦτα προσέθηκε:

— Αὐτὰ τὰ ἅγια καὶ πανσεβάσμια λείψανα τὰ ἔφερα πάντοτε μετὰ πολλὴν εὐλάβειαν μαζί μου. Ὅμως ὁ ἡγούμενός μου δὲν συγκατετέθη νὰ μοῦ δώσῃ τὴν ἄδειαν νὰ τὰ δείχνω εἰς τοὺς χρι-

στιανούς, ὅσοι ἤθελον νὰ τὰ προσκυνήσουν, προ-
ταῦ νὰ ἀποδειχθῇ πῶς ἦσαν τὰ ἴδια καὶ δὲν ἦ-
σαν ἀλλαγμένα. Ἀλλὰ τώρα, ποῦ με μερικά θαύ-
ματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμαν, καὶ μετὰ τὰ γράμματα
ποῦ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν πατριάρχην, ἐβεβαίωθη, μοῦ
ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ τὰ δείχνω· καὶ ἐπειδὴ δὲν
ἐμπιστεύομαι εἰς κένενα ἄλλον τὰ σύρω πάντα
μαζί μου. Εἶναι ὅμως ἀλήθεια, πῶς ἀπὸ φόβον
μὴ χαλάσῃ τὸ πτερόν τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ
τὸ ἔβαλα εἰς μίαν θήκην· καὶ τὰ κάρβουνα ποῦ
ἔψησαν τὸν ἅγιον Λαυρέντιον, τὰ ἔβαλα εἰς μίαν
ἄλλην θήκην· καὶ αἱ δύο θῆκαι ὁμοιάζουν τόσον
πολύ, ὥστε καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος κἀμμιὰ φορὰ γε-
λοιοῦμαι καὶ παίρνω τὴν μίαν γιὰ τὴν ἄλλην,
ὡς καλὴ ὥρα μοῦ συνέβη καὶ σήμερον. Ἐνόμι-
σα πῶς ἔφερα τὴν θήκην ποῦ ἔχει τὸ πτερόν,
καὶ ἔφερα τὴν ἄλλην ποῦ ἔχει τὰ κάρβουνα.
Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς ἦτο τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ
νὰ γείνη αὕτη ἡ ἀλλαγή, καὶ πῶς ὁ θεὸς μοῦ
ἔβαλεν εἰς τὸ χέρι τὴν θήκην μετὰ τὰ κάρβουνα.
Διότι τώρα ἐνθυμούμαι, πῶς ὕστερα ἀπὸ δύο
ἡμέρας εἶναι ἡ εορτὴ τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου.

Τὰ μετὰ ταῦτα παραλείπονται ὡς εὐνόητα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σινικὰ ἀναγνώσματα. Πλὴν τῶν ἱερῶν καὶ κλασσικῶν βιβλίων αὐτῶν, ἔχουσιν οἱ Σῖναι καὶ πλεῖστα ἄλλα ἱστορικά, φιλοσοφικά, καὶ πολιτικά, διηγήματα, μυθιστορήματα καὶ ποικίλης ὕλης συγγράμματα. Ἀλλ' εἰ καὶ πρὸ πολλῶν αἰώνων εἶχον πλουσιωτάτην γραμματεολογίαν, ὅμως δὲν ὑπάρχει καθ' ἅπαν τὸ Οὐράνιον κράτος βιβλιοθήκη προσιτὴ εἰς τοὺς πολλούς, καὶ μόνον εἰς τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ μελετῶσιν ἐν ταῖς δημοσίαις βιβλιοθήκαις. Πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης πένητες λόγιοι διδάσκουσι δι' ἀναγνωμάτων καὶ ὁμιλιῶν τὸν λαὸν τὴν σινικὴν ἱστορίαν καὶ ἐρμηνεύουσι τὰ ἔργα τῶν ἐθνικῶν φιλοσόφων. Οἱ λόγιοι οὗτοι καλούμενοι Κέγκ-κού διαμένουσι συνήθως ἐν ταῖς σιναῖς τῶν ναῶν καὶ ἐκεῖ διδάσκουσιν. Οἱ ἀκροαταὶ πληρύνουσι δικαίωμα εἰσόδου· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ τίμημα τοῦ εἰσιτηρίου εἶνε εὐτελεστάτον καὶ δὲν ἐπαρκεῖ εἰς συντήρησιν τῶν πενομένων λογίων, οὗτοι ζητοῦσι νὰ αὐξήσωσι τὰς εἰσπράξεις διὰ τῆς πωλῆσεως ὀπωρῶν καὶ σιγάρων. Ἡ τράπεζα, παρὰ τὴν ὁποίαν ἰστάμενοι διδάσκουσι, εἶναι κεκλυμένη ὑπὸ τούτων ὀψωνίων, ἔκστος δὲ τῶν ἀκροατῶν, ὡσάκις τῷ ἔλθῃ ἢ ἔρεξις, προσέρχεται ἀθρόως εἰς τὴν τράπεζαν καὶ καταθέτων τὸ ἀντίτιμον λαμβάνει ὅτι ἐπιθυμεῖ ἐκ τῶν ἐπιθυμητῶν καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν θέσιν του, ὅπως φάγῃ τὴν ὀπώραν ἢ καπνίσῃ τὸ σιγάρων.

Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου. Λέγεις πῶς ἔκλειψες διότι ἐπείνας. Ἀλλ' ὅποιος πεινᾷ δὲν κλέπτει ὀλοβλήρον βόδι, διὰ νὰ τὸ φάγῃ.

Κατηγορούμενος. Ἐκείνη τὴ στιγμή, κύριε πρόεδρε, δὲν εἶχα τὸ μαχαίρι μαζί μου, διὰ νὰ κόψω κἀνὲν κομμάτι δι' αὐτὸ ἀνγκράσθηκα καὶ τὸ πῆρα ὀλάκαιρο.